

Finansudvalget i *Landstinget* afgav følgende Betænkning:

„Et Mindretal (Frijs, N. Hansen, Jensen-Stengaarden, Johansen og Rottbøll) har ikke uden Beklagelse set, at Regeringen har fundet det rigtigt at udskyde Anvendelsen af en Del af de ved Forsvarslovene givne Bevillinger til et senere Tidspunkt end paatænkt af den foregaaende Regering. Da imidlertid den foreslaaede Udsættelse havde fundet Tilslutning fra de militære Myndigheder, og da man efter den Maade, hvorpaa den motiveredes, maatte gaa ud fra, at det var Regeringens Hensigt loyalt at gennemføre de vedtagne Love, maatte man slaa sig til Ro hermed. Senere Udtalelser fra Regeringens Side saavel i som udenfor Tinget stille dette Forhold til den vedtagne Forsvarsordning i et noget andet Lys, idet det nu er klart, at Regeringen vil søge de vedtagne Forsvarslove forandrede og væsentlig forringede, og den har bebudet Kamp imod Landstinget, for saa vidt dette ikke vil gaa med hertil. Imidlertid har Folketinget, uagtet denne Regeringens tydelig udtalte Hensigt, vedtaget Finansloven i den Skikkelse, man forinden fra de forskellige Sider var bleven enig om, og da Mindretallet ikke mener, at der er Anledning til for Tiden at indtage en fra Folketinget afvigende Stilling til Loven i den foreslaaede Skikkelse, og venter med at optage den af Regeringen bebudede Kamp, til dennes Forslag om Forsvarslovenes Forandring maatte komme til at foreligge, indstiller det Lovforslaget i dets foreliggende Skikkelse til uforandret Vedtagelse. I Anledning af Finansministerens Tale ved første Behandling af Finansloven*) udtaler Mindretallet,

- *) Se særlig L. Sp 947—48: . . . „nu kan det jo ikke nægtes, at den (o: Regeringen) er en god, legitim parlamentarisk Regering, for nu har jo Folketinget ved gentagne Afstemninger og ikke mindst ved Afstemningen over Finanslovsforslaget givet Regeringen det nødvendige Flertal. Der har jo aldrig nogen Sinde fra Folketingets Side været Tale om at give denne Regering et Mistillidsvotum, et Mistillidsvotum, som denne Regering slet ikke kunde have siddet overhørig. Følgen var bleven, at den enten var vøgen eller havde opløst Folketinget og søgt at skaffe sig et parlamentarisk Flertal. Men dertil har der ingen Grund været i de Maader, vi have siddet, Folketinget har tværtimod Gang efter Gang med sit Flertal givet denne Regering den parlamentariske Legitimation, og saa vidt jeg forstaar, agter det høje Landsting at gøre det samme, idet det nu vil stemme for det her foreliggende Finanslovsforslag. Dermed faa vi ogsaa i Landstinget en Bekræftelse, som vi strengt taget ikke behøve, for det er jo endelig Folketinget, som afgør